

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

Factors Affecting the Accomplishment in Implementing the
Prevention Policy of the spread of Infectious on Coronavirus 2019
(Covid-19) of Krathum Lom Municipality, Sampran District, Nakhon
Pathom Province

สุภาภรณ์ วงศ์โชติศรี¹ นิพนธ์ ศศิธรเสาวภา²

Supaporn Wongchotrawee, Nipon Sasithornsawapha

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ศึกษา ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ กับผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 182 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มอยู่ในระดับมาก 2)

Received: 2022-03-11 Revised: 2022-06-30 Accepted: 2022-07-06

¹ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: pipat6156@gmail.com

² วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นํานโยบาย ไปปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองตามลำดับ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทตำแหน่งที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ในการนํานโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการนํานโยบายไปปฏิบัติทางบวกในระดับสูง ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับเป็นข้อมูลในการดำเนินงานป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ (Keywords): ปัจจัย; ผลสัมฤทธิ์; การนํานโยบายไปปฏิบัติ

Abstract

The purpose of this research was to study the level of effectiveness in implementing the policy to prevent the spread of coronavirus disease 2019 (Covid-19) into practice of Krathum Lom Municipality. To study the level of factors affecting the effectiveness of the implementation of the prevention policy for the prevention of the epidemic of coronavirus disease 2019 (Covid-19) into practice of Krathum Lom Municipality. Comparison of results in implementing the prevention of the novel coronavirus disease 2019 (Covid-19) policy into practice by Krathum Lom Municipality Classified by personal factors and to study the relationship between factors affecting the effectiveness of the policy to prevent the spread of the novel coronavirus disease 2019 (COVID-19) and the effectiveness of the policy implementation. This research is a quantitative research. The samples used in the research there were 182 personnel working in Krathum Lom Municipality, Sampran District, and Nakhon Pathom Province. The statistics used for data analysis were as follows: Frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, and Pearson's correlation coefficient analysis. The results of the study showed that 1) the effectiveness in implementing the policy to prevent the spread of viral infectious diseases. Rhona 2019 (Covid-19) to practice of Krathum Lom Municipality 2) Factors affecting the effectiveness in implementing the policy to prevent the spread of coronavirus disease 2019 (Covid-19) into practice are at a high level The factors

affecting the policy's implementation the most were the standards and objectives of the policy, followed by the cooperation or response of the policy leaders, and the economic, social and political conditions, respectively. 3) The personal factors of different position types had different opinions on the effectiveness of the implementation of the novel coronavirus disease 2019 (COVID-19) epidemic prevention policy. 4) Factors affecting the achievement. The implementation of the coronavirus disease 2019 (COVID-19) epidemic prevention policy was associated with a high level of positive policy implementation outcome. The results of this research can be used as information for the prevention of the spread of the novel coronavirus disease 2019 by government agencies, the private sector and local government organizations.

Keywords: Factors; Achievements; Policy Implementation

บทนำ (Introduction)

ในเดือนธันวาคม 2562 เริ่มมีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยระบาดครั้งแรกในนครอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน และต่อมาการแพร่ระบาดเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในหลายประเทศทั่วโลก องค์การอนามัยโลกจึงได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern) เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วโลก (pandemic) ในวันที่ 11 มีนาคม 2563 เนื่องจากมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจำนวนมาก ข้อมูล ณ วันที่ 28 มีนาคม 2563 มีรายงานผู้ป่วยใน 196 ประเทศ 2 เขตบริหารพิเศษ 1 นครรัฐ เรือสำราญเป็นผู้ป่วยที่ยืนยัน 597,458 ราย และเสียชีวิต 27,370 ราย และประเทศไทยเป็นประเทศแรกของโลกที่ยืนยันพบผู้ป่วยรายแรกนอกประเทศจีน ตรวจพบระหว่างการคัดกรองโรคของผู้เดินทางผ่านสนามบินสุวรรณภูมิ เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2563 เป็นนักท่องเที่ยวหญิงชาวจีน อายุ 61 ปี เดินทางมาจากประเทศจีน ส่วนการระบาดที่เป็นกลุ่มก้อนใหญ่ คือ การระบาดในสนามมวยลุมพินี สนามมวยราชดำเนิน (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) นับเป็นจุดเริ่มต้นของการระบาดในประเทศไทยซึ่งเกิดขึ้น 3 รอบ โดยรอบแรกนั้นเกิดขึ้นจากการแข่งขันชกมวยที่สนามมวยลุมพินี รอบที่ 2 ในช่วงปลายเดือนธันวาคม 2563 จากกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ตลาดแพกุ้ง จังหวัดสมุทรสาคร และรอบที่ 3 จากคลัสเตอร์สถานบันเทิงย่านทองหล่อ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ทีดีอาร์ไอ, 2564)

จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) รัฐบาลได้ออกมาตรการในการป้องกัน โดยกำหนดมาตรการทั้งด้านสาธารณสุขและด้านกฎหมาย ซึ่งมาตรการทางด้านสาธารณสุขได้กำหนดมาตรการเร่งด่วนในการป้องกัน ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0505/ว 133 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2563 เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการ

บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โรคโควิด-19) ครั้งที่ 1/2563 และมาตรการเร่งด่วนในการป้องกันวิกฤตการณ์จากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โรคโควิด-19) ของกระทรวงสาธารณสุข

ในส่วนของมาตรการทางด้านกฎหมาย กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการควบคุมไปกับการใช้กฎหมายในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2563 นายกรัฐมนตรีได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และวันที่ 26 มีนาคม 2563 ได้ประกาศข้อกำหนดตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) โดยได้ออกข้อกำหนดและข้อปฏิบัติแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้จัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เรียกโดยย่อว่า “ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19” (ศบค.) ซึ่งได้มอบนโยบายผ่านทางกระทรวง กรม และจังหวัด โดยให้แต่ละจังหวัดสามารถออกคำสั่งต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในพื้นที่ และยังสามารถมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยในช่วงแรกสามารถยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสในชุมชนต่าง ๆ ได้ โดยอาศัยการบูรณาการร่วมกันกับภาคส่วนอื่น ๆ อีกทั้งยังมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่เป็นหน่วยงานหลักในการเฝ้าระวังและสกัดกั้นเชื้อไวรัสเข้าสู่หมู่บ้านหรือชุมชน แต่ต่อมาปรากฏว่ามาตรการดังกล่าวไม่ได้ผล และเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รอบ ที่ 2 ช่วงปลายปี 2563 ที่ตลาดแพกุ้ง จังหวัดสมุทรสาคร และเมื่อเกิดการแพร่ระบาดในรอบที่ 2 รัฐบาลได้ออกข้อกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ฉบับที่ 16 รายละเอียดสำคัญ คือ ห้ามใช้อาคาร หรือจัดกิจกรรมที่มีการรวมคนจำนวนมาก การปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่โรค ให้งดหรือชะลอการเดินทางข้ามจังหวัด การจำกัดผู้รับประทานอาหารในร้านหรือให้นำกลับไปบริโภคที่อื่น ซึ่งเป็นมาตรการและแนวทางการแก้ไขปัญหาตามกรอบมาตรการแก้ไขแบบเดิม คือ เน้นการควบคุมโรค ทำให้ไม่ทันต่อการแพร่ระบาด และในรอบนี้ยังพบปัญหาการกลายพันธุ์ของเชื้อโควิด-19 ที่ทำให้การระบาดขยายวงกว้างกว่าเดิมอย่างรวดเร็ว และทวีความรุนแรงมากขึ้น อีกทั้งประชาชนไม่เข้มงวดในการป้องกันโรค และภาครัฐเร่งกระตุ้นเศรษฐกิจจึงมีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ประกอบกับรัฐบาลยังขาดความรู้ความเข้าใจในโรคระบาดนี้ มาตรการการป้องกันในรอบที่ 2 จึงไม่ได้ผล และเกิดการระบาดรอบที่ 3 จากสถานบันเทิงย่านทองหล่อในช่วงต้นเดือนเมษายน 2564 ซึ่งสถานบันเทิงแห่งนี้เป็นสถานบันเทิงยอดนิยมของนักท่องเที่ยวกลางคืนในทุกวงการ ทุกชนชั้นที่มีคนระดับวีไอพี ศิลปิน ดารา นักเที่ยวมักชอบไปใช้บริการ จึงส่งผลให้เชื้อโควิด-19 กระจายไปอย่างกว้างขวางเหมือนไฟลามทุ่ง นักท่องเที่ยว นักดนตรี และ

อาชีพอื่น ๆ จากข่าวสารทิศที่เดินทางอยู่ในสถานบันเทิงย่านทองหล่อหลายรายนำเชื้อไปติดคนใกล้ชิดทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

เทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ การจัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข รวมทั้งการป้องกันและระงับโรคติดต่อ เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่นจึงต้องดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่สั่งการมายังท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจทางการปกครอง โดยดำเนินการตามหนังสือสั่งการจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และตามประกาศของจังหวัดนครปฐม ซึ่งนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดมานั้นนอกจากยังไม่สามารถระงับการระบาดของเชื้อโรคได้ ยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน เพราะบางนโยบายยังไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ จำนวนผู้ติดเชื้อยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกระทุ่มล้ม นับตั้งแต่เริ่มพบการระบาดในพื้นที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อรวมทั้งสิ้น 3,229 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2565) และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว เห็นได้ว่าการกำหนดนโยบายในรูปมาตรการของรัฐบาล ทั้งด้านสาธารณสุขและด้านกฎหมาย ยังไม่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด-19) หากรัฐบาลยังคงใช้แนวทางการแก้ปัญหาแบบเดิมดังเช่นการระบาดเหมือนครั้งที่ผ่านมาจะส่งผลกระทบต่อความสูญเสียทั้งชีวิตจิตใจในทุก ๆ ด้านของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงต้องทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ เพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ซึ่งหากไม่ทำการศึกษาอย่างจริงจัง ไม่มีการสืบค้นปัจจัยที่ส่งผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะเป็นผลเสียหายอย่างรุนแรงต่อชีวิตของประชาชน จึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการค้นคว้าที่ต้องศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการป้องกันโรคและปรับปรุงการจัดทำบริการสาธารณะด้านสาธารณสุขของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ กับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ วิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

2. กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 182 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

3.1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ จำนวน 6 ด้าน คือ 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย 3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร 4) ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง 6) ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกระดับความคิดเห็นของประชาชน

3.1.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ

3.1.4 ข้อเสนอแนะ

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งเป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.2.2 ดำเนินการหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ

คำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการขั้นต่อไป

3.2.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ที่เทศบาลเมืองไผ่ซาง อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีประชากรในกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการศึกษาก่อน 40 ชุด โดยวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) และหาค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของ Cronbach โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากผลการวิเคราะห์พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับประชากรที่ทำการศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จำนวน 182 คน และได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยมีการกำหนดคุณสมบัติไว้ล่วงหน้า คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากตำราเอกสาร และค้นคว้าจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

5.1.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

5.1.1.1 เพื่อบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentages)

5.1.1.2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ จำนวน 6 ด้าน คือ 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย 3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร 4) ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง 6) ด้านความ

ร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายข้อมูล

5.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายข้อมูล

5.2 สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

5.2.1 T-test ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ

5.2.2 F-test ใช้สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เช่น อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ (Least Significant Different: LSD)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม มีดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติโดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1 ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.89	.74	มาก	1
2 ด้านทรัพยากรของนโยบาย	3.57	.80	มาก	6
3 ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การ	3.70	.76	มาก	4
4 ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.58	.75	มาก	5
5 ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	3.78	.72	มาก	3
6 ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.81	.77	มาก	2
รวม	3.72	.64	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม

อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ภาพรวม ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.72) โดยปัจจัยด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สุด คือ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.89) และด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านทรัพยากรของนโยบาย ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.57)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มจากการศึกษาพบว่า บุคลากรในสำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม มีความคิดเห็นต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.69) โดยในด้าน “ลดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่” สูงที่สุด ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์มาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงานของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มโดยในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เทศบาลเมืองกระทุ่มล้มได้ดำเนินตามนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างเป็นรูปธรรม และเมื่อมีการบูรณาการงานร่วมกันจึงทำให้การดำเนินงานเกิดผลสัมฤทธิ์เพิ่มมากขึ้นและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มด้วยเช่นกัน และเทศบาลฯ ได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทราบถึงผลของการดำเนินงาน โดยมีเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ คือ จากจำนวนผู้ติดเชื้อในพื้นที่ลดลง ซึ่งเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์หรือความสำเร็จนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2559) ได้กล่าวถึงการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถวัดได้จากมิติต่าง ๆ ดังนี้ มิติที่ 1 เป็นการมองผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ผลผลิต (Outputs) วัดได้โดยใช้เกณฑ์ด้านปริมาณ เวลา ค่าใช้จ่าย คุณภาพ และความพึงพอใจ 2) ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ ผลที่เกิดจากผลผลิต วัดได้โดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่กลุ่มเป้าหมายได้รับจากนโยบาย 3) ผลลัพธ์ขั้นปลาย (Ultimate outcomes) คือ ผลผลิตและผลลัพธ์โดยรวมที่เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศ มิติที่ 2 ผลของความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบกับนโยบายอื่น ๆ มิติที่ 3 ผลรวมของความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องก่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม จากการศึกษพบว่า ปัจจัยที่ส่งผล

ต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งบุคลากรในสำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม มีความคิดเห็นต่อระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72) โดยเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า “ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย” สูงที่สุด ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) เนื่องจากเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ได้กำหนดมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไว้อย่างชัดเจน และกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ตามนโยบายของรัฐบาลที่สั่งการมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทตำแหน่ง มีความคิดเห็นต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มแตกต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในด้าน “การดำเนินงานป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์” และปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในด้าน “ลดการระบาดจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่” ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ กับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r = .823$) โดยเป็นความสัมพันธ์กันในทางบวก ดังแนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2559) ที่ได้กล่าวไว้ว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบไปด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 6 ตัวแปร ที่เชื่อมโยงระหว่างนโยบายและสมรรถนะในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อกัน และความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม

ซึ่งตัวแปรดังกล่าวประกอบไปด้วย 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยสำคัญที่จะตัดสินว่านโยบายมีสมรรถนะมากน้อยเพียงใด การกำหนดมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำเป็นอันดับแรก และต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่คลุมเครือหรือขัดแย้งกันเอง เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่สามารถทราบได้ว่าสำเร็จหรือล้มเหลวหากปราศจากเป้าหมายและข้อกำหนดที่ชัดเจน 2) ทรัพยากรของนโยบาย นอกจากนโยบายจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานแล้ว นโยบายยังต้องประกอบไปด้วยทรัพยากรซึ่งหมายรวมถึงเงินงบประมาณและแรงกระตุ้นสนับสนุนอื่น ๆ ที่ช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล 3) การสื่อสารระหว่างองค์กร การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับขององค์กร ซึ่งการสื่อสารที่สร้างให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีความชัดเจน ความเที่ยงตรง และสม่ำเสมอในระหว่างกระบวนการสื่อสาร 4) ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ องค์กรที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้นั้น ต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน มีกฎระเบียบในการดำเนินงาน มีระบบการสื่อสารแบบเปิด รวมไปถึงแรงสนับสนุนจากผู้บริหารหรือนักการเมือง 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หมายถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ผลกระทบจากการต่อต้าน คัดค้านนโยบายจากฝ่ายต่าง ๆ สภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้มีผลสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม 6) ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความเข้าใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของนโยบาย หากผู้ปฏิบัติรับรู้และเข้าใจ มีทิศทางการตอบสนองต่อนโยบายที่ดี ตลอดจนการยอมรับในตัวนโยบาย โอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบความสำเร็จย่อมมีมากกว่าการถูกปฏิเสธจากผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ต้น ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าวจึงมีความสำคัญที่นอกจากจะมีความสัมพันธ์ต่อกันแล้วยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 สำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ควรเตรียมความพร้อมทั้งด้านบุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้รวมถึงงบประมาณสำหรับดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ให้เพียงพอ และเตรียมความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงรวมถึงโรคอุบัติใหม่ในอนาคต

1.2 สำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มล้มควรจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจเพิ่มเติมเพื่อมาช่วยปฏิบัติงานป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เนื่องจากบุคลากรไม่เพียงพอ

1.3 สำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม ควรมีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และศักยภาพของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามนโยบายของหน่วยงานภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ของนโยบายเพื่อศึกษาผลของนโยบายที่ลงไปสู่ประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ เพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบว่ามีปัจจัยอื่นใดบ้างที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของหน่วยงาน

2.3 ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานราชการรูปแบบอื่น ๆ เช่น หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไปปฏิบัติ ของหน่วยงานราชการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติของแต่ละหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง (References)

วรเดช จันทรศร. (2559). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). *ประเมินผลงานกลางทอมรัฐบาลประยุทธ์ 2: การควบคุมการระบาดของโรคโควิด-19 และการบริหารจัดการวัคซีน*. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://tdri.or.th/2021/07/report-2yearsprayut-cabinet2/>.